UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, & ecclesiasticorum doctorum scriptis ...

Venetiis, 1579

De circunsta[n]tiis ueræ co[n]fessionis. c. 17

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

Visual Library

non ſunt facile condēnandi de pctō mortali: Quis ſint acriter
reprehendendi. ¶ Interrogandus eſt ēt peccator: ſi in vltima
cōfeſſione malitioſe tacuit aliqđ pctm̄ mortale, vel qđ credidit
eſſe mortale: q2 peccauit mortaliter violādo ſacr̄z pnię: cuz ab-
ſolutio facta ſit pp eius malitiam ſuper indebita materia, ⁊ in-
diſpoſita: ⁊ ideo tenetur iterare ꝯfeſſionem illā, ⁊ oēs pręceden
tes confeſſiones inperfectas: q2 in illis qñ hoc modo fecit, non
fuit vere ſacr̄m pnię. ¶ Interrogandus eſt ēt, ſi fecit pniam a
ſacerdote impoſitam pro peccatis mortalibus cōfeſſis: quia ſi
non fecit eam ex dolo, peccauit: ⁊ tenetur eam facere, ſi habet
eam in memoria. Qđ ſi non habet eā in memoria, tenetur itera
re confeſſionem, ſm opin. magis cōem: quia ſacr̄m pnię ſine ſa
tiſfactione non habet vltimā ſuā perfectionem, eo q vna pars
deficit ei. Confeſſor tñ poſſet eam commutare, ſi haberet eam in
memoria: dummodo non fuiſſet data ſibi a ſuperiore, puta ab
epō pp peccata ⁊ caſus, a quibus ipſe vel alius inferior nō poſ-
ſet abſoluere. ¶ Interrogandus eſt etiaz peccator: ſi eſt excōi-
catus aliqua excōicatione maiori, vel minori. Quia ſi ſit, debet
prius abſolui ab eis, quaz a pctis: eo q excōicatus non eſt parti
ceps ſacr̄oruz. excommunicatio enim eſt excluſio a ſacris, cōio-
neque fideliuz. ¶ Interrogandus eſt etiā: ſi ſcit Pater noſter,
Aue Maria, ⁊ Credo in Deum: ⁊ ſi neſcit, arguat eum, ⁊ impo-
nat ei q diſcat omnino. Et tunc inueſtiget diligenter ſi habet
odium, vel inimicitiaz contra aliquem: ⁊ ſi vult parcere eis, qui
eum offenderunt, vel in eum, vel ſuos peccauerunt. Item ſi vult
abſtinere a peccatis, quę hactenus fecit ſicut dimittere concu-
binam, vſuras ⁊c. ⁊ ſi vult ſatiſfacere ⁊ emēdare ſiquid alteri ab-
ſtulit tam in fama, quam in rebus.

¶ De circunſtantijs confeſſionis verę. Cap. 17.

HIs a pęnitente habitis ⁊ pręmiſſis: interroget eum de ar
ticulis fidei diſtincte: ⁊ ſm eius conditionem ⁊ ſtatuz for
met interrogationes: ⁊ diligenter inueſtiget peccata, ⁊ eorum
ſpecies ⁊ circunſtantias. ſecundum hunc verſum.
Quis, quid, vbi, per quos, quoties, cur, quomodo, quando.
Quis, ſcilicet clericus vel laicus, ſenex vel iuuenis. Quid, ideſt
clare exprimat ſpeciem illius peccati: ⁊ ſi ſit occultum vel ma-
niſeſtum, enorme vel paruum, nouum vel antiquum. Vbi, id
eſt in

eſt in loco ſacro vel profano. Per quos: i. quibus mediantibus. Quoties, ſ. reiterauit tale pctm̄. Cur, ſ. ſi preuenit tentationem: vel ab ea fuit preuentus: vel qua occaſione id fecit. Mōo, i. per quem modum, ⁊ qualiter id fecerit. Quādo, ſ. ſi tempore ſacro, feſtiuo, vel tēpore ieiunij. ¶ Ante omnia aūt ſacerdos debet peccatores inducere ad veram confeſſionem: ⁊ integram ⁊ puram ſuorum peccatorum expreſſionē: proponens eis ſpem diuine miſericordie, que nullum ad ſe reuertentem abijcit, ſed omnes miſericordie ſue ſinu ſuſcipit ad ſe confugientes. Et adhoc exponat ei exempla magnorū peccatorū. ſ. ſci Petri, qui Chr̄m negauit: Latronis qui in cruce cum Chriſto pependit: ſancte Marie Magdalene, que fuerat in ciuitate peccatrix: ⁊ aliorū q fuerunt clementiſſime a domino recepti, ⁊ ꝙ plurimū magnificati. Aduertat aūt ſacerdos ēt, vt pctā maxime puerorum ⁊ mulierum caute inueſtiget: ⁊ eis fiduciā ea dicendi tribuat, ne aliquid ex verecundia dimittant. Debet ēt oſ̄dere eis magnā cōpaſſionē, ⁊ eorum caſibus compati: ⁊ condolere ſe oſtendat: vt cum tali dulcedine eos ad confeſſionem integram attrahat ⁊ inducat. Quo facto, in nomine dn̄i incipat eum interrogare de decem legis preceptis, ⁊ 7. peccatis mortalibus: ⁊ formet interrogationes: prout in ſequentibus verſibus contiņetur.

¶ Forma breuis interrogandi ſecundum decem precepta legis: ⁊ ſeptem peccata mortalia in verſibus Ca. 18.

Unum cole deum: nec iures vana per ipſum.
Sabbata ſantifices: habeas in honore parentes.
Non ſis occiſor, fur, mechus, teſtis iniquus.
Nec ſponſam alterius, nec rem cupias alienam.

¶ Item alij verſus de decem preceptis: in quibus continentur peccata: que committi poſſunt contra ſingula precepta.

¶ Contra primum preceptum.

¶ Qui colit extra Deum, aut ſanctos quodcunqʒ creatum:
Articulos fidei negans: ſi ſpemqʒ reliquit:
Uoti tranſgreſſor: vel qui mortalia vouit:
Et tardans nimium nolens implere promiſſum:
Fyc malo vouens: ac per ſe vota refringens:
Incantans, faciens fieri breuia, ⁊ maleficctor,
Inueniensqʒ, docens, addiſcens, medius extans: